

SZÜZ MÁRIA, ISTEN ANYJA - ÚJÉV A év
Jézus bemutatása a templomban

1-4 oldal

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Karácsonykor is, újév napján is középpontban a Gyermeke van. A Gyermeke, akinek a neve Jézus, ami azt jelenti: *“Isten megment!”* Nagyon jó lenne, ha ez a Gyermeke lenne mindegyikünk életnek, az emberiség életének, gondolkodásának középpontjában, hiszen mindannyian, az egész emberiség rászorul *az Isten segítségére!*

Sajátos nap ez az első nap az év folyamán. Azt gondolom, nincs az évnek egyetlen egy napja sem olyan, mint ami tegnap estétől a mai napig tart. Azt gondolom, hogy ezen a napon az emberek valamiképpen belsőleg szólíttatnak meg.

Belsőleg érintettek vagyunk mi emberek ezen a napon.

Visszatekintünk, meg előrenézünk. Máskor is megtörténhet ez, az év akármelyik napján, de valahogy érzelmileg is és gondolkodásunkat tekintve is, ez az a nap, amely leginkább érint bennünket. Elgondolkodik az ember, hogy megint elmúlt egy esztendő. Mit vitt el, minek örültünk, hogy elmúlt és mi az, amire jó szívvel emlékezünk vissza. Aztán hogyan tekintünk a jövőbe. Mennyi bizakodás van bennünk, vagy mennyi félelem szállja meg a lelkünket. Talán az évnek egyetlen más napján sem tolatkodnak annyira előre ezek az érzések és gondolatok, mint éppen ezen az évfordulón.

Tegnap este említettem azt a kínai bölcsességet, hogy az ember az életet – az ő elgondolásuk szerint – milyennek, vagy minek is tartja. Azt mondja a kínai bölcs, hogy az élet álom. Az idő az olyan, mint a folyam, szalad. Az ember egy adott pillanatban beszáll abba a csónakba, amit hordoz hátán az időfolyam. Aztán egy adott pillanatban ki kell szállni ebből a csónakból, mert már ott toporognak a parton azok, akik szeretnének beszállni abba a csónakba és ők mennek tovább. Igen, azt hiszem, hogy belülről vagyunk érintettek ezen a napon.

Ez a belülről való érintettség az, ami összeköti ezt a napot a karácsonnyal.

Karácsonykor is olyan emberekkel találkozunk, akik belülről megszólítottak. Ez nagyon fontos, mert arra tanítanak bennünket ezek a szereplők, hogy ezt a belső érintettségünket helyesen mérjük föl, helyesen értékeljük. Kik ezek? *A pásztorok és Mária.*

A pásztorok, - hallottuk ma is az evangéliumban – akik hallották a hírt az angyaloktól, elmentek és megtalálták a Gyermekeket. Mindent úgy találtak, ahogy az angyalok azt előre hirdették nekik. Ez a tapasztalat egy nagy változást eredményezett az életükben, mert elmentek és dicsőíteni kezdték az Istent.

Mária - ahogy szintén hallottuk az evangéliumból – mindazt, amit hallott megőrizte szívében és gyakran elgondolkodott ezeken.

Mind a pásztorok magatartása, mind a Szűz Anya viselkedése nagyon fontos számunkra,

ugyanis mindez, ami őket érinti, a Gyermekek miatt van. A Gyermekek az, aki ezt a hatást kiváltja. Nem csupán arról van szó, hogy a pásztorok találnak egy kicsi Gyereket, egy kiszolgáltatott Csecsemőt, ezen is megeshet akár az ember szíve. Sajátos, ahogy odafordulunk egy gondoskodásra, segítségre szoruló kicsi gyerekhez, ez is mélyen érinti az embert. Az is egészen természetes, hogy amikor egy kicsi gyerekkel találkozunk, akit az édesanyja, vagy az édesapja hordoz a karján, akkor elindulnak a gondolataink, mi lesz belőle, milyen lesz az útja. De itt nem csupán erről van szó.

*Hiszen ez a Gyermekek - ahogy hallottuk, - a Jézus nevet kapta
és ez azt jelenti, hogy az Isten megment!
Ez azt jelenti, hogy az Isten az emberiség felé fordult.*

A zsidóság számára ez volt történetük csúcspontja, történetük beteljesedése. Az egy tragédia, hogy a zsidók nem ismerték föl ezt a Messiást. Aztán, hogy ebből milyen tragédiák sorozata származik a számukra az idők végezetéig, - mert soha nem fog nekik eljönni a Messiás – ennek következtében ez milyen tragédiákat hordoz minden ember számára. Ez a napjainkat teszi nehezzé, mert valamiképpen itt van, itt rejtőzködik az a fajta gondolkodás, ami a zsidóság és az összes többi ember között van. Feszültség. Csak erről nem merünk beszélni, mert mindennek ez a gyökere. Csak annak a gondolkodása változhat meg, akinek eljön a Messiás.

Az evangélium üzenete arról szól, hogy ez a Gyermekek elhozza hozzánk az Isten üzenetét. Ebben a Gyermekekben elérkezik hozzánk az Isten, aki megment minket. Az Isten, aki felénk fordul, megáld bennünket, üdvösséget hoz nekünk, ahogy hallottuk szintén a szent olvasmányban. A zsidóság számára ez különösen fontos volt, *esdeni az Isten áldását, kérni az Isten áldását*. A főpapi áldás így hangzott: Fordítsa az orcáját feléd az Isten és adjon neked üdvösséget. Hozzon neked üdvösséget. Rendkívül fontos volt az ő számukra ez az áldás. Nekünk is el kellene ezen gondolkodni, hiszen

*az Istennel az áldás érkezik el ebbe a világba.
Az Isten Arcával találkozhatunk.*

Lehet, hogy egy pogány ember azt mondja "Ugyan mit jelent az Isten áldása, mi hasznom van belőle?" Nyilvánvaló az, hogy az Isten Arcával felénk fordul, ez nem garanciákat jelent. De azért érdemes elgondolkodni azon, hogy mit jelent számunkra az, amikor valaki felénk fordul az arcával. Gondoljunk csak egy beteg gyerekre, akihez odahajolnak, vagy egy beteg emberre, akihez odafordulnak, vagy egy emberre, aki bajban van. De egyáltalán, mindegyikünknek arra van szüksége, hogy valakinek legyen felénk arca, mert ez jelenti az üdvösséget. Ez jelenti az életünk megoldását. Valakinek olyan fontos vagyok, hogy felém fordul. Ne bagatelizáljuk ezt. Ezek halálosan komoly kérdések. Ezek az élet kérdései. Ez hozza meg az emberek számára a megoldást. Aki ezt kénytelen hiányolni, aki ezt az ajándékot nem kapja meg, az elveszett, az szerencsétlen. Gondoljunk néha ezekre a nagyon egyszerű, nagyon egyszerűen megfogalmazott üzenetekre.

Ez a Gyermekek ezt az Isten hozza el hozzánk, aki felénk fordítja az Arcát és megáld ez által bennünket. Bátorít, üdvösségünket jelenti ez a hozzánk fordulás. Igazából egy új időszámítás kezdődik az emberiség történetében ezzel. Egy új világ, csak mi keresztények,

mintha ezt is kiengedtük volna a kezünkből. Mindenki más beszél új világról, emberi szélhámosságokra hivatkozva.

Az új világ ez: felénk fordult az Isten,
 eljött hozzánk az Isten.
 Megszabadít, megment bennünket az Isten.
 Bátorít arra, hogy az életet el tudjuk fogadni.
 Értékelni tudjuk és reménykedve nézzünk a holnap elé.

Rendkívül fontos kérdések ezek. Akik ezt valamiképpen felfogták, *a pásztorok és Mária.*

A pásztorok, akiket ez a találkozás oly mértékben érintett, hogy elkezdik *dicsőíteni az Istent*. Ez lesz nekik a *fontos*, mindennél fontosabb. Fontosabb lesz, mint a nyájról való gondoskodás. Fontosabb lesz, mint a mindennapi munkájuk. Bár, valamiből meg kell élni, de ez a fontosabb és ezért nagyon érdekes az az ember aki számára ez lesz a fontos, mert azt ki lehet használni. Lehet, hogy furcsa ez a fülünknek. Nem lehet kihasználni azt az embert, akinek a saját tevékenysége, a saját kérdésköre a legfontosabb, az mindig oda fog legyökerezni. Annak nem lesz soha ideje, mindig van dolga.

Csak azt lehet kihasználni, akinek az Isten dicsőítése a legfontosabb. Igenis, erre van szükségünk.

*Ezek azok az igazak, akik hordozzák a világot,
 akik kihasználhatók, akiknek mindennél fontosabb az Isten dicsőítése.*

Ebben az értelemben vagyunk a pásztorok utódai. Képzeljék el a Testvérek, ha az igazán hívó emberek számára ez elérkezne, hát megváltozna a világ, ahogy annak idején Pál apostol fölfordította az akkor ismert világot, mert nekik ez mindennél fontosabb volt. De ne mondja senki azt, hogy egyébként minden mást meg elhanyagoltak. Becsületből éltek, a kezük munkájából. Dolgoztak. Csak ők nagyon jól tudták azt, hogy az arra való mind az, amivel foglalkozunk és tevékenykedünk ezen a földön, hogy életben maradjunk, hogy akár előbbre vigyünk a világ dolgait, de csak azért, hogy ezt a legfontosabbat tudjuk teljesíteni.

A Szűz Anya szintén belülről érintett ember, aki *szívébe* fogadta mindazt, amit hallott és gyakran elgondolkodott ezeken. *Volt rá ideje. Gondoljunk csak arra, hogy mennyi időt szánunk az igazán nagy gondolatok megemésztésére, a nagy gondolatokban való elmélyülésre.* Altalában nincs rá időnk és mintha nem értenénk, hogy közben elsekélyesedik az életünk. A zsidó, vagy a keleti gondolkodás szerint az ember szellemi, lelki életének a középpontja *a szív*. *A szívünkbe fogadjuk be az igazságokat és a szívünkben őrizzük ezeket!* Ahogy a modern író mondja: ” mert csak a szívével lát jól az ember.” Megvakulunk, nem vesszük észre az értékeket, hogyha a szívünkbe nem fogadjuk be ezeket az igazságokat.

Kell, hogy legyen erre időnk!

Hova rohanunk? Mi az, ami mindennél fontosabb? Egyszer csak egymás mellett is elmegyünk. Legyen időnk, mert a világnak Mária utódaira van szüksége. Olyan emberekre, akik az élet nagy kérdéseit megfogalmazzák, mert átgondolták azokat és kimondják az embereknek.

Ezek az igazságok azok, amik olyan fontosak, mint a falat kenyér!

Ezek nélkül az igazságok nélkül hasbeszélők határozzák meg a gondolatainkat.

Testvérek!

Karácsony meg újév sajátos módon kapcsolódik össze. A belülről érintett emberek azok, akik mellénk állnak. Őket a Gyermek érintette meg, a pásztorokat is, Máriát is és később mindazokat, akik igazán találkoztak ezzel a Gyermekkel, aki az Isten Fia.

Én azt kívánom a Testvéreknek, hogy mindannyian föl tudjuk fogni a hivatásunkat. A mai világ pásztorai a hívő emberek, akik dicsőítik az Istent. A mai világ emberei, Mária gyermekei, az Isten Anyának a gyermekei, akik az élet nagy kérdéseit a szívükben őrzik. Ezeket gyakran át- és átgondolják, hogy ezekkel megajándékozassák a világot.

Legyen egy új világ! Új esztendőben új világról álmodunk és ezt az új világot csak Jézussal együtt tervezhetjük. Akinek még mindig nem elég Magyarországon ez az igazság, az menthetetlen. Mentsen meg bennünket az Isten ezt a világot.

+ A M E N +